

[Gede.]

f. eks. foreslå, at udgiften til pas for uddannelsessøgende blev sat ned, og næste fredag igen kunne man tage enlige forsørgere, eller hvad med ruinerede trusseredere? Der er masser af muligheder, så vi kan få mange fredage til at gå på denne måde.

Jeg vil sige det sådan, at hvis fru Hanne Reintoft endelig ønskede at gavne pensionisters udenlandsrejser, har jeg et virkelig godt forslag, nemlig at man ophæver SAS' monopol.

Mette Madsen (V):

I en tid, hvor den voksende administration i høj grad er i offentlighedens og derfor også i folketingets søgelys, skal man tænke sig meget grundigt om, før man piller ved en regel, der for kort tid siden er vedtaget netop som en forenkling af administrationen på et bestemt område.

Som justitsministeren her i dag har gjort rede for, har spørgsmålet om lempelser i pasgebyret for særlige befolkningsgrupper været genstand for debat her i tinget så sent som i 1971. Den ordning, man da nåede frem til, har altså nu virket i 3 år, og fra venstre vil vi da godt være med til at se på i udvalget, hvorledes disse regler har virket, og hvor megen ekstra administration det vil medføre, hvis undtagelsesbestemmelserne i loven om pasudstedelse skal udvides til også at omfatte de grupper, der er nævnt i fru Hanne Reintofts lovforslag. Men som sagt er vi meget betænkelige, hver gang der kommer et forslag, der skal medføre mere administration.

Overgaard Nielsen (RV):

Rent umiddelbart lyder det jo besnærende at ændre ordene „personer over 67 år“ til ordet „pensionister“, for man kan godt sige, at de burde ligestilles. Men det er vel næppe spørgsmålet her, for som justitsministeren pegede på, betyder en sådan ændring en ganske betydelig forøgelse af pasadministrationen.

Jeg går ud fra, at dette lovforslag skal i udvalg, og dér kunne det være ganske interessant at få at vide, hvilken forøgelse af administrationen dette forslags gennemførelse ville medføre.

Man kan måske sige, at den ændring, der blev gennemført i 1971, at personer over 67

år skulle give et mindre gebyr, var en slags social foranstaltning. Men det er igen dette med at lave sociale foranstaltninger på kryds og tværs af vores lovgivning, der gør det hele besværligt, uoverskueligt og i virkeligheden uretfærdigt. Man sætter ustandselig skel mellem befolkningsgrupperne, og til sidst kan vi herinde ikke — og administrationen rundt omkring langt mindre — finde ud af det.

Ved sidste behandling af et forslag om gebyrer, gik, jeg tror det var hr. Poul Dam, ind for, at man simpelt hen afskaffede disse gebyrer, for når staten kræver pas, for at man kan rejse ud og ind af landet, burde den ikke tage noget for det. Jeg er ikke sikker på, jeg vil gå med så langt, men i hvert fald er pasgebyret, selv om det er på 75 kr., ikke større, end at jeg tror, at de mennesker, der har brug for at komme ind og ud af landet, også har råd til at betale. Spørgsmålet er altså, om vi skal ændre „personer over 67 år“ til „pensionister“, eller om vi skal afskaffe forskellen i gebyrer.

Adam Møller (KF):

Som det er fremhævet både af ministeren og af flere foregående ordførere, er det ikke ret længe siden, folketinget drøftede paslovgivningen og gebyrerne for udstedelse af pas. Vi gjorde det dengang ret grundigt, og vi havde også det aspekt med i det, som er berørt i det foreliggende lovforslag.

Det konservative folkeparti skal da ikke modsætte sig, at vi tager den drøftelse én gang til i udvalget, men jeg kan ikke stille i udsigt, at vi for vores vedkommende vil komme til et andet resultat, end vi kom til sidste gang. Jeg tror ikke, det er hensigtsmæssigt med en række forskellige særordninger, og det foreliggende lovforslag hører jo så udpræget hjemme i småtingsafdelingen. Et pas gælder, så vidt jeg husker, for 10 år ad gangen, og den besparelse, som en gennemførelse af fru Hanne Reintofts forslag ville betyde, ville være mindre end 10 øre om ugen for de pågældende. Det er dog vist i vore dage med de cigaretpriser og andet, vi har, en overkommelig udgift, så man behøver vist ikke af den grund at indføre et nyt stort administrationsapparat for at skelne imellem forskellige ansøgere om et pas. Man kan nok sige, at vi skelner ved 67 års grænsen nu, men da et pas altid skal inde-